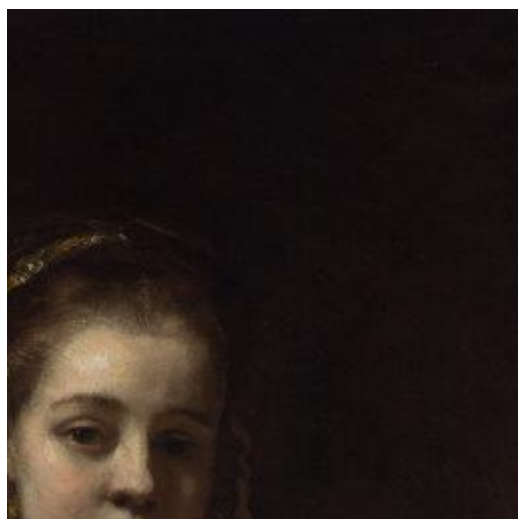

Önképzőköri foglalkozás

2019. augusztus 23. péntek, 9.00-10.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Lassan végéhez közelít a nyár, s mi mindegyre Rembrandtot csodáljuk. Ma például hites társainak, Saskiának és Hendrickjének változatos portréit szemléltük Ancikánk prezentációját és magyarázatait követve, de döbbenetes képeket láttunk Corneliáról, az agg édesanyjáról is (kinek neve aztán három leányunokába is átörökítődik, s kinek alakmása később Hanna prófétanőként jelenik meg a festményeken), illetve a gyönyörű, ifjú Titusról is, akinek tehetsége tán felért volna édesapjáéval, ha megéri, hogy felnőtt művészként próbálja ki magát... Ez ifjú halálok, melyek az utolérhetetlen Rembrandt sorsát kísérik! Mára ez szinte felfoghatatlan, elborzaszt: miként lehetett ilyen fokú bizonytalanság, ekkora korai halál-faktor mellett létezni, élni, szeretni – alkotni?!

Különös megállapításokat tettünk ma a Rembrandt-feleségek arcképeinek szemlélése-, az asszonyok vonásainak azonosíthatósága kapcsán. Kiúsznak, kicsúsznak kezeink közül e gondviselő, jóságos, hűséges és tán alkatilag vidám, életre termett Hölgyek: sem arcvonásaik, sem személyiségük nem rögzíthető. Változékony, mozgékony minden, amiként az egész óriási festői életmű is az!

Folytatjuk a kutatást, a bűvarkodást – a nyár utolsó alkalmán Rembrandt könnyv-ábrázolásaival.